

etiam festū septimorū vel sabbatū mēsiū, q̄ bic mēsis septimus fere totus erat sole nis. Ea die ppter oblatiōes neomenie of ferebat in olo caustū vitulus vnum, aries vnum, agni anniculi septē, et bircos p pec cato, cū libamētis suis. **N**ecima die ei⁹ dem mēsis erat festū propiciatiōis, quia eadie rediit moyses de mōte referēs dñm esse placatū sup offensa vituli conflatis. Ea die ieiunabāt boles et iumēta et pue⁹ rispetnes a vespa in vesperā p memoria mortuorū et dicebat dies afflictiois. Dīz cebat etiā dies expiatiōis q̄ eo die sanguine vitulo rufe expiabātur tabernaculum et altare et siebat ex ea cinis ad expiatiōes immūdorū et ipē expiabātur a peccatis ipsi⁹ anni p emissionē hirci apopompei. Erat autē oblatio diei illius aries vnum, agnian niculi septē et bircus, p pctō cum libamētis suis. **Q**uintadccima die mēsis eius dē erat scenopbegia quod sonat fictio tabernaculi. In q̄ p septem dies habitabāt sub vmbra culis in memoria quadraginta annorū qbus in deserto fuerāt. Unde effestū tabernaculorū dici solet et pte labatur septē diebus quorum primus et ultimus erāt solēnes. Octauus etiā erat solēnis, q̄ tūc cōueniebat ad faciēdam colle crām forse in vſus pauperum vel in alios v̄o cōmunes. Unde scenopbegia q̄q̄ le giffestum octo dierū. Dicit Joseph⁹ q̄ i bis octo diebus ferebant in manibus ramos mīti et salicis et summīratis palmarum et virgulas mali p̄sici, et siebat de cūctis frugib⁹ terre oblatio domino in gratiarum actioē, et oblatiōes erāt determinat⁹ octo dies. Oblatiōes autē septē solēnitatum siebāt de publico nec ppter hoc cesabat in definiēs sacrificium neq̄ spōtanee et necessarie. Nota q̄ ille tres solēnitates que septē diebus pte labant p̄cipue dicebātur et sabbatū quod interueniebat p̄dicēbat sabbatum sabbato:ū, quasi sabbatū festorum, alie festiuitates sunt adiecte, et hoc ppter variōs euētus, vt est festum enī cenuorum et furim, i. festum bester.

De vestibus sacerdotalibus.

Ora vestium sacerdotaliu⁹, s. pōderis q̄ erat linea corpori astricta vſq̄ ad pedes descendēs quā vulgo camissam vocat. Abanē, i. cingulū sacerdotalez rotundū polimita arte ex coco purpura et

iacinto cōtextū. Pilleū ex bisso rotundū q̄sl spera media caput tegēs sacerdotis et occipite vitra districtū qđ thiārā dicim⁹ et galerū. **A**achil, i. tunica talaris tota iacintina h̄is ad pedes septē; agint aduo tintin nabula totidem intermixta ac dependētia mala punica. Epbōd quod latine dicis superindumentū, s. palliū sup humerale ex q̄tuor coloribus et auro p̄textum h̄is ī vitro q̄ būero duos lapides smaragdinos auro inclusos in qbus sculpa erāt noīa p̄sarchaz. Logion qđ latine dicis rationale pānus duplex auro et q̄tuor p̄textus colribus h̄is magnitudinē palme p̄ q̄drum cui intexti erāt duodecī lapides p̄ciosi hic pānus sup humerali etra pect⁹ pontificis annectebāt. Petalū, s. aurea lamina ī frō te pōtis q̄ nomē dei tetagramon habebat scriptū hebraicis l̄ris. **D**adin, i. semīlia siue brace linee vſq̄ ad genua ptingentes sacerdotis qbus verēda velabāt. **R**ota, at q̄ q̄tuor erāt vestes tā mōribus sacerdotibus q̄ chananei dicebātur, q̄z arabarcho, i. principi sacerdotum cōes. **N**ā p̄imo sacerdos induēbat māthasūn qđ stritorum sonat qđ grece dicis brace, latine feminalia. Scōdō bissina, fundone duplīcī vestiebat quod nos lineā siue camissam siue subuculā vocamus. **T**ertiol succingebat baltheo lato q̄sl dīgitis q̄tuor sic reticulato vt pellis vīpea videretur. **Q**uarto simplicē thiārā gestabat in capite a cidari pōtificis plurimuz differentē. **P**reter hec pōtis p̄ q̄tuor vestibus p̄p̄is induēbat, quaz p̄ima erat tunica iacintina, pōderis vel ypoderis, i. talaris. **S**ecunda erat ephod sup humerale. **T**ertiū erat ornāmentū quod bebreus, eſsyn, grec⁹ logion, latinus rationale dicit. **U**ltimū erat capitū ornāmentū quod thiāra vel mitra vel insula p̄ dici, speciali⁹ vero cedaris. **H**uper frōtē vero pēdebat lamina aurea q̄z p̄talū dicunt ad modum lune dimidie in q̄scriptū erat nomē dei tetagramon q̄tuor his l̄ris. **H**e ioh̄ he Iau q̄ sonat princi piū vite passiois iste q̄sl passionem huius quē p̄figurat iste sacerdos recuperabit vi ta in Adam perdita.

De interpretibus

Cripturas ve teris testamēti s̄m Iſi, sub p̄to lo, Philadelpho septuaginta p̄tes p̄mi

Denumeribus dei

translulerunt de hebreo in grecum, postea aquila simachus et theodocion, postea fuit vulgata editio cuius autor ignoratur, et ob hoc sic quinta editio nuncupata quia sine auctore, sexta vero et septima editionem. Origenes miro labore repvit et cum ceteris copa rauit. Presbiter quoque hiero, trium linguarum peritus in latinum eloquium easdem scripturas couerit, cuius interpretatio merito ceteris antefertur. Nota autem quod anno incarnationis domini annis CCCX, et ibi ptolemei phila delphi septuaginta interpres floruerunt. Post ascensionem domini centum et viginti quatuor annis aquila primus interpres ex hebreo in grecum floruit. Adriano regnante. Deinde post annos quinquaginta tres modo regnante Theodocion. Deinde post annos pccx, sub seuero Symmachus. Deinde post annos xviii, quinta editio inuenta est hierosolimis, quae vulgata dicitur, quod eius autor ignoratur. Deinde post annos decem et octo sub alexandro. Origenes correditur, lxx, cum asterico et obelo, postea translatis sine his. Hoc est de hebreo in grecum translatus in ecclesia primitiva multi fuerunt utriusque lingue scoli qui de greco in latinum translaturent sermonem. Hieronimus vero ultimo de hebreo in latinum translatis.

De diuinationibus.

Duinationis quinq[ue] sunt species, scilicet: **N**atice a matre quae in ea p[ro]muluit, cuiusque sunt species, scilicet nigromacia quae est diuinatio facta, in cadaveribus mortuorum, a necrone quae est mortuorum et macia quod est diuinatio. **H**eomacia quae est diuinatio in terra facta, a genio est terrae in circulo, ydromacia ab ydore quae est aqua, ut in aqua pluviali. Aeromacia diuinatio facta in aere, ut in coteplatiis circuitus quae sunt species, scilicet aerimacia. Pyromacia diuinatio facta in igne, a pyre, scilicet ignis. **D**aleficii est peritura per quam mulieres faciunt ligaturas aliquas in dant alicui vel comodum ut in crista gallo, et rana et imagine cere. **T**ortilegium est diuinatio facta per sortes vel huius fuit in veteri testamento, sorte etiam vixi sunt apli animalia aduentus spissiti. **A**uguriu[m] est ars diuinandi per garritum aurium. **I**uspiciu[m] vero per aspectum aurum. **P**restigiuum est per quod diabolus illusioibus oculi hominum perstringunt ne possint cernere quod verum est ut faciunt incantatores. **S**unt et alii modi diuinandi quae diabolus adiumentare non cessat.

Habariolus diuinat circa aras idolorum ne farias preces emittentes et funesta sacrificia offerentes, hic dicunt etiam inspicere fibras circa aras per cognoscendis futuris. **E**lectores diuinat ex somniis. **D**aleficii imolat pupos demonum vel saltu lustrat. **P**bitones sunt vetri locorum per quos locorum spiritus maligni. **P**bitonissa, id est vetri locum. **D**iuin iudicunt aruspices, id est astrologi inspectores Aruspices numeri pant quae horarum inspectores, dies et horas in aegredis custodiunt. **H**ic etiam extra, id est in testina pecudum inspiciunt et ex eis futura predicunt. **V**enit dictum extripices. **A**strologi in astris auguriantur. **G**enitaliatici alias genitalici dicuntur propter siderationes natalium dieorum. **H**agnus hominem per duodecim signa celi describit, et per siderum cursum nascientium mores ac tempore suos dicere conantur. **H**ic vulgo dictum mathematici, quae supersticio dicitur constellatio. **I**n terpates etiam stellarum magi vocantur, et hi solidi dicuntur mathematici. **H**oroscopi dicuntur quae horas nativitatis hominem speculantur diverso et dissimili fato. **T**ortilegi dicuntur quae sub nomine scientie religiosis quae per quoddam scientiam sortes divinationis sciunt, proficiunt autem per inspectiones quae cunctis scripturarum ut psalterium vel aliam ratione futura predicunt vel occulta. **G**aliatores dicuntur quae sunt membrorum aliquas per salientia sibi exinde prosperum vel aduersum aliquod significari dicuntur. **H**is oibus diabolus admisceret. **E**st autem diuinatio supsticosa investigatio futurorum. **D**eno illo dei apud hebreos

Decem nomi nibus deus nominat apud hebreos. **P**rimus est el quod alii deum alii ethimologiis eius ponentes schiros, id est interpretari sunt. **S**econdus est Elyon Tertius eloe quod virtus in latinitate deus dicitur, grece ibeophobos dicitur, id est timor, inde tractum est deus quae est timor coletibus eius. **Q**uartus nomen dicitur sabaoth quae est latinum exercituum sive virtutum. **Q**uintus est elyon quod interpretatur excelsum. **S**extus est eleye, id est deus. **D**eus enim sol est quae est eternus, quae est eternus non habet, vere essentia nomen tenet. **I**n copatiis enim eius quae vere est quae immutabilis est, quae mutabilia sunt. **S**eptimus est adonay, quod generaliter interpretatur dominus, eo quod domine cuncte creature. **O**ctauus est Iahua quod in deo tantum ponitur, quod est etiam in alia in nouissima sillaba sonat. **N**onum tetragramaton, id est quatuor litteras quod propter apud hebreos in deo ponitur.